

Mł. Och. Porsko Emilia

8134

8134

urodzenia lat 16 wywieziona 10 lutego 1940 rok.

Z kolonii Pobrażym. pow. Sokal. woj. Lwów. Do oblasu Niekangielokij
voj. Uściomiski. posesiad. Prawdka. Wywieziona była z rodziny. Rodzina
składała się z 7 os. ludzi. Tatusi. stammusia, Dziadek i Babcia i nos trzy
siostry. Z parą kumie widniejącym się w nos wywiezili.

1. opis posesiadka. Mieszkać w lasach, bagnach pełnych starych drzew.

2. budynki. Mieszkać w barakach stwardowanych i siwiejących belek. Dziury w suwnach
były takie że śnieg do środka rozlewał. Nie było ogrzewania i ciepła w drzewach

3. warunki mieszkaniowe, higieny. Mieszkać w barakach pełnych pluskw i
świdru. Psychodziełający z roboty to musieliśmy sprzątać bardzo dużo pluskw
nie było utrzymać porządku i czystości.

4. skład mieszkańców. Na naszym posesiadku było 95 rodzin.

5. narodowości. Ludzie u nas byli różni, byli tam Polacy. Ukraińcy i
Białorusini.

6. kategoria przestępców. Tatusi mają być wywiezieni jako że był kierownikiem
Kuchni Polnieckiego i T. J. L. Tani byli wywiezieni jako że byli
ochotnikami w 1914 roku armii polskiej i w rządzie polskiego byli
prawnikami, a Białorusini którzy nie chcieli przyjmować sowietów.

7. poziom umysłowy i kulturalny. Byli tam ludzie pracownicy rolnicy w sił
gajów i lasniczy osadnicy.

8. wzajemne stosunki. Ludzie ze sobą byli w zgodzie dzielili się z sobą
wiadomościami które dostawali z Polski pomagali wzajemnie i cierpieli
jednakowo.

9. warunki pracy. Pracowało w lasie na rżnię drzewa. Drzewo wózkiem
koniem na sanach. Praca była ciężka. Psychodziełający z roboty ledwo mogli
przynieść wiadro wody.

10. praktyczny przeciętny dzień. Wstawaliśmy o godzinie 4 lub wcześniejsz do roboty było 12 km.
11. Normy. Na normę musiałem wywieźć 130³ a mierzyni musieli wywieźć 60³.
12. wynagrodzenie. Do normy dawali trzy rubli a na piętnosie dni w sobotę 30 rubli a mierzyni 60 rubli.
13. Wyżywienie. Dostawaliśmy z nowo wpuść z owsa toka, ze owsa owsa po wodzie i gotowali 100 gram chleba. Pracowaliśmy za to do 1 lub 3. Obiad przywozili obiad. Na obiad dawali szklankę gorącej wody i 100 gram chleba. Po obiedzie pracowaliśmy do 7 lub 8 wieczorem jak się podobało naszym.
14. Ubranie. Póki mieliśmy ubranie z Polski to chodziliśmy w dobrym. A jak się skończyło to chodziliśmy w obdartym bo trudno było dostać. U nas mało przywozili do magazynu.
15. życie kulturalne i kulturalne. A koleżankami innym dobrze. Wierowani chodziliśmy do nich żeby się trochę rozweselić. Kultura była na ostatnim stopniu. Nie było tam ani książek ani gazet ni swiatlic radja, ^{nie ma} co by przywozili wielką kunię dla młodzieży. W takich warunkach trudno było dojechać na puchotę a w dopiero świeżo przy coś dojechać.
16. stosunki w St. K. V. D. do Polaków. Karali bardzo wroczym i odciągali 25 procent od zarobku. Wchodzili do procentu w spóźnieniu się do pracy i za to że nie chcieliśmy w niedzielę i święta chodzić do pracy. Musiałem w samo Barze Młodzieńców pracować w koi. cały dzień.
17. propaganda komunistyczna i informacja o Polsce. Towarzystwo bardzo chcieli żeby im opowiadać o Polsce. Stiegale musieli że u nich jest lepiej.

18. pomoc lekarska. Na posiołku był lekarzowie doktorka ale ona nie nie rozumiała tylko mierała temperaturę. A jeśli choroba to nie mierała. 39 z kochanką nie to zwolnienia nie dostała.

19. szpitalu. Od posiołka był szpital a le przyjechała kiedy choroba była najmocniejsza.

20. śmiertelności. zmarło u nas 69 ludzi a le nazwiska ich nie pamiętam.

21. czym i jaka była sytuacja i krajem i rodziną. Od mojej 40 roku wotno było pisać listy. Z Polaki przychodziły pocztówki. Sowieci przyjeżdżali wotno to byli się żeby Polacy nie mieli z Polaki jakichś powiązań. W wojnie Rosyjsko-Niemieckiej zamknięto granice. Aż do nie mieliśmy żadnej wiadomości o Polsce i rodzinie.

22. kiedy został zwolniony. Został zwolniony we wrześniu 1942 roku. A 22 września dostaliśmy paszporty (udostępnienie). Ojciec mój chce podpisać posud do miasta "Kronstadt" 70 km od posiołka pod zwolnieniem. Przywieźli ojca jej nie żywego. Wyjechał tam na poludnie 10 grudnia.

23. kiedy i jak dostaliśmy się do strumienia. Wyjeżdżając na południe z mamusią i siostrami zostaliśmy od transportu przyjeżdżaliśmy do Łucar. Tu zostaliśmy przez ~~gimnazjum~~ kapitana Golyńskiego do wojska.

jut bliżej zwolnienia